

भविष्यातील सेवांतर्गत शिक्षक शिक्षणात शिक्षणशास्त्र महाविद्यालयांची भूमिका

डॉ.मुरादे बी.एस.

गोखले एज्युकेशन सोसायटीचे शिक्षणशास्त्र महाविद्यालय, संगमनेर. जि.अहमदनगर

Abstract

आज उच्च शिक्षणातील शिक्षक शिक्षणाची उपेक्षा झाल्याचे चित्र दिसत आहे. शिक्षणशास्त्राचे सर्वमान्य तत्व आहे की, शिक्षकाला आपला विषय निकविण्यासंबंधीच पध्दतीर व शास्त्रोक्त अध्यापन शिक्षण हवं. आज आपल्या देशात 200+ विद्यापीठ आहे. पैकी एकही विद्यापीठ वैवक दर्जाचं नाही. त्याची कारणमीमांसा करताना असं लक्षात येतं की शाळा, महाविद्यालय आणि शिक्षकांची पात्रता आणि दर्जा वैवक पातळीचा नसणं, संशोधन, प्रशिक्षण उच्च दर्जाचं नसणं ही कारण समोर येतात. आजच्या सेवांतर्गत शिक्षक शिक्षणात प्रात्यक्षिक, प्रकल्प, सर्वेक्षण, स्वयंशोधन, समस्यापूर्ती, संगणकीय पध्दतींचा वापर करून सृजनात्मक, सक्रीय, रंजक करणे शक्य आहे. मूल्यमापन प्रक्रिया सुधारणा करून सेवांतर्गत शिक्षक शिक्षणाचं वैवकरण शक्य आहे. शिक्षकाचे एकविषयी तज्ञ स्वरूप जाऊन ते आंतरशाखीय शिक्षक असं होणं गरजेचं आहे. जागतिकीकरणामुळे अध्ययन अध्यापनाचे महत्त्व लक्षात यायला लागले. त्याचबरोबर शिक्षक, संशोधक आणि जनसंपर्क माध्यमांकडून अपेक्षाही वाढल्या असे लक्षात येते. यामुळे पुढील काळाचा विचार करता शिक्षक शिक्षणात आवयक ते बदल करणे गरजेचे आहे. आजच्या शिक्षक शिक्षण प्रक्रियेतील उदासिनता दूर करण्यासाठी सेवांतर्गत प्रशिक्षणात गुणात्मक वृद्धी करण्यासाठी शिक्षणशास्त्र महाविद्यालयांची भूमिका महत्त्वाची ठरेल. यातील किमान 50 टक्के शिक्षणशास्त्र महाविद्यालये माध्यमिक व उच्च माध्यमिक स्तरावरील शिक्षकांसाठी नवप्रवाह, नवतंत्र, पध्दती, संप्रेषण यासंबंधाने प्रशिक्षण देवू शकतील यासाठी शासकीय पातळीवर असा निर्णय व्हावा की 50 टक्के महाविद्यालयांचे टिचर ट्रेनिंग सेंटर म्हणून रूपांतरित करून माध्यमिक व उच्च माध्यमिक स्तरावर शिक्षणाची गुणवत्ता वृद्धीसाठी त्याचा उपयोग व्हावा.

Scholarly Research Journal's is licensed Based on a work at www.srjis.com

प्रस्तावना –

आज उच्च शिक्षणातील शिक्षक शिक्षणाची उपेक्षा झाल्याचे चित्र दिसत आहे. शिक्षणशास्त्राचे सर्वमान्य तत्व आहे की, शिक्षकाला आपला विषय निकविण्यासंबंधीच पध्दतीर व शास्त्रोक्त अध्यापन शिक्षण हवं. आज आपल्या देशात 200+ विद्यापीठ आहे. पैकी एकही विद्यापीठ वैवक दर्जाचं नाही. त्याची कारणमीमांसा करताना असं लक्षात येतं की शाळा, महाविद्यालय आणि शिक्षकांची पात्रता आणि दर्जा वैवक पातळीचा नसणं, संशोधन, प्रशिक्षण उच्च दर्जाचं नसणं ही कारण समोर येतात. अध्यापन पध्दती ही शास्त्रोक्त हवी. अध्यापन तत्रात अध्यापन पध्दती समजावून घेऊन तिचे वारंवार आणि प्रयोग, उपयोग करणं महत्त्वाचं असतं. त्यातून शिक्षकाचे अध्यापन कौशल्य विकसित होत असतं. या पाठ्यभूमीवर उच्च शिक्षणातील शिक्षकांची पात्रता अपूर्ण तर आहेच. विषय ती अध्ययन अध्यापनाच्या शास्त्रोक्त गृहितकांशी विसंगत आहे. भारतातील आजवरच्या उच्च शिक्षण विकास हा अभ्यासक्रम विकास केंद्रित राहिला आहे. तो शिक्षक विकासकेंद्री होणं गरजेचं आहे. आज संगणक आणि संपर्क साधन विकासामुळे अध्यापनतंत्र आणि पध्दतीत आमूलाग्र बदल झाले आहे. त्या पाठ्यभूमीवर उच्च शिक्षण क्षेत्रात शिक्षकांची अध्यापन विषयक पात्रता निश्चित होऊन ती काल सुसंगत अशा आधुनिक तंत्रज्ञानाने युक्त होणं गरजेचं आहे.

शिक्षक शिक्षणाच्या कार्यवाहिन्या –

भारतीय राज्यघटनेनुसार शालेय शिक्षण आणि शालेय स्तरावरील शिक्षण हे विषयच राज्य शासनाच्या अखत्यारित असले, त्यांची जबाबदारी राज्य शासनावर असली तरी सेवेमध्ये कार्यरत असणा-या शिक्षकांना सेवांतर्गत प्रशिक्षण देणे, त्यांचा व्यावसायिक विकास करणे ही जबाबदारी मात्र केंद्र व राज्य यांच्या समन्वयाने पार पाडली जाते. केंद्रिय मणुष्यबळ मंत्रालयामार्फत विविध संस्था राष्ट्रीय

स्तरावर शिक्षक शिक्षणाचे कार्य करीत आहेत. त्यांच्या निर्देशानुसार राज्यांमध्येही विविध संस्था शालेय शिक्षकांच्या विकासासाठी कटिबद्ध आहेत. शासनाव्यतिरिक्त इतर स्वायत्त आणि खाजगी संस्था सुध्दा शिक्षकांचा व्यावसायिक विकास आणि गुणवत्ता वाढीसंदर्भात शिक्षणाचे कार्य करीत आहेत. या सर्व राष्ट्रीय, राज्यस्तर, स्वायत्त आणि खाजगी संस्थांचा विस्तार पाहता असे लक्षात येते की, स्वातंत्र्योत्तर काळात राष्ट्रीय शिक्षण हे राष्ट्राच्या प्रगतीचे साधन मानून ते साधन अध्ययनात रूपांतरीत करण्याचा शिक्षकांकडे लक्ष देणे आवश्यक आहे. या कार्यवाहिन्यात एकसूत्रता नसल्याने सेवांतर्गत प्रशिक्षणात अनेक समस्या पहावयास मिळतात. एकूण शिक्षकांचा संख्यात्मक विचार करता सर्वच शिक्षकांना प्रशिक्षण देण्यास या कार्य वाहिन्या अपु-या पडतात यासाठी स्वतंत्र व्यवस्था निर्माण करण्याची गरज आहे असे वाटते.

पूर्वीच्या पारंपारिक शिक्षणपध्दतीत वेगवेगळे बदल करत आज आपले मूल नक्की काय प्रकारे ठिकाते, कसं वेगवेगळ्या गोष्टी आत्मसात करते, याचा विचार करायला लागलो आहोत. आजपर्यंत फक्त कोणीतरी ठिकावले तसच मूल ठिकाते हा दृष्टिकोन पक्का होता. (अजूनही काही प्रमाणात आहेच) पण आता मानसशास्त्रातील आणि शैक्षणिक मानसशास्त्रातील विविध संशोधनामुळे मुलांच्यामध्ये असलेल्या ठिकाण्याच्या, निरोक्षणाच्या समोर असलेल्या समस्या आपल्या पध्दतीने सोडवण्याच्या अशा काही नैसर्गिक क्षमतांचे शोध लागले आहेत. त्यांच्या पूर्वीच्या आधारावर नवीन ज्ञानाची रचना ते कसे स्वतःच करून टाकत हे समजते आहे. या नवीन शिक्षणपध्दतीस ज्ञानरचनावादी पध्दती असे म्हणतात. राष्ट्रीय अभ्यासक्रम आराखड्यात ज्ञानरचनावादाच्या शिक्षणातील समावेगावर भर दिला आहे. रचनावादी शिक्षण असेल तर मुलांमध्ये स्वयं अध्ययनाची सवय सहज जोपासली जाईल. आपल्याला पडणा-या प्रश्नांची उत्तरे स्वतः शोधण्याकडे त्यांचा ओढा असेल आणि या गोष्टी त्यांच्या संपूर्ण आयुष्यभरासाठी उपयोगी ठरतील या हेतूने शिक्षणात या महत्त्वाच्या पध्दतीचा समावेग झाला आहे. शिक्षणात नव्याने काही बदल झाले, नवीन पध्दतीचा समावेग केला गेला की लगेच ते रुजते असे सहसा होत नाही. शाळा, शिक्षक, शाळेचा व शिक्षकांचा त्याकडे बघण्याचा दृष्टिकोन, पालकांचे विचार इत्यादी गोष्टींचा त्यावर खुप प्रभाव असतो. सर्वात महत्त्वाचे म्हणजे शाळेतील शिक्षक जेवढ्या लवकर शिक्षणात होणा-या बदलांना सकारात्मकतेने घेतील तेवढे ते पटकन रुजतात. ज्ञानरचनावादाच्या बाबतीतही शिक्षकांचा त्याकडे पाहण्याचा दृष्टिकोन महत्त्वाचा ठरतो. वेगवेगळ्या शिक्षक प्रशिक्षणामधून, विविध चर्चासत्रांमधून यासाठीचे प्रयत्नपूर्वक नियोजन होतही असते. मात्र त्यासाठी इतक्या प्रभावी माध्यमांचा विचार करणे आणि अतिशय योग्य हाती ते काम सोपवणे हे आवश्यक आहे.

पूर्वी शिक्षक प्रशिक्षण ही संकल्पना शिक्षक शिक्षणासाठी वापरली जात होती परंतु या संकल्पनेनुसार केवळ वर्गाध्यापनाची कौल्ये शिक्षकांमध्ये विकसित केली जात होती. या शिक्षक प्रशिक्षणाची जागा आता शिक्षक शिक्षणाने घेतली आणि त्याचा अधिक व्यापक स्वरूपात विचार करण्यात येऊ लागला. शिक्षक शिक्षणाचा विचार शिक्षण एक शास्त्र (शिक्षणशास्त्र) या दृष्टिकोनातून होऊ लागला. शिक्षक प्रशिक्षणात समाविष्ट सर्व प्रक्रिया शिक्षकाला इथं कराव्या लागतील परंतु त्याच बरोबर त्याने स्वनिर्णय घ्यावा, स्वतःचा व्यावसायिक विकास करण्यासाठी स्वयंप्रेरणेने प्रेरित करणे आणि एक जागरूक शिक्षक म्हणून स्वतःची ओळख निर्माण करावी ही अपेक्षा आहे. या अर्थाने शिक्षक म्हणून शिक्षण हे व्यापक आहे. सेवांतर्गत शिक्षक शिक्षण हा विविष्ट ध्येयाने प्रेरित असलेला नियोजनबद्ध आणि शिक्षणाची गरज लक्षात घेऊन ठरविलेला कार्यक्रम असून त्याचा प्रमुख उद्देश्य म्हणजे सेवेत कार्यरत असणा-या शिक्षकांचे ज्ञान वाढविणे, त्यांची मर्मदृष्टि विकसित करून शिक्षणाबाबत अभिरुची आणि शिक्षणाबाबत योग्य तो दृष्टिकोन विकसित करून त्यांच्यात वर्तन बदल घडवून आणणे हा आहे. त्यामुळे हा कार्यक्रम ध्येयाधिष्ठित असून आपण त्यामध्ये सहभागी व्हावे अशी जाणिव शिक्षकांमध्ये निर्माण करण्याचे कार्य करणारा आहे. आजच्या सेवांतर्गत शिक्षण प्रक्रियेत यांत्रिकता दिसते. सेवांतर्गत शिक्षण देणा-या कार्यवाहिन्या यांच्यावर प्रचंड ताण येताना दिसतो. आणि फक्त औपचारिकता पूर्ण करणे एवढेच ठिल्लक राहते. संपूर्ण भारतात शिक्षण शास्त्र महाविद्यालयांची वर्तमान स्थिती गंभीर आहे. संख्यात्मक वाढ करताना आणि होताना त्याचा कोणीच विचार केला नाही आणि महाराष्ट्र सारख्या प्रगत ठील राज्यात डी. एड. व बी.एड. पात्रताधारक विद्यार्थी शिक्षकांची संख्या पाच लाखाहून अधिक आहे. आणि प्रतिवर्षी त्यात एक लाखाहून अधिक भर पडते आहे. 2012 पासून भरती प्रक्रिया बंद असून ती नियमित झाल्यास दहा हजार शिक्षकांची गरज प्रतिवर्षी लागेल या सूत्रानुसार आणि एन.सी.ई.आर.टी. ने दोन वर्षीय बी.एड. केल्याने अनेक महाविद्यालयाचे बंद पडल्याचे दिसते. मग भविष्यात गुणवत्ताप्राप्त अशी काही

महाविद्यालये टिकाव धरतील.परंतु त्यांची भूमिका ही सेवेतील शिक्षकांना प्रशिक्षण देण्यासाठी काही महाविद्यालये विकसित करावीत असे वाटते.

शिक्षक शिक्षणाची ऐतिहासिक पार्श्वभूमी –

अध्यापन हा अत्यंत प्राचीन काळापासून चालत आलेला व्यवसाय असून कालपरत्वे त्यामध्ये अनेक बदल होत गेले. जसजसा समाजाच्या गरजा बदलतात तसतसा या व्यवसायात बदल झालेला दिसून येते. शिक्षण प्रक्रियेचा महत्त्वपूर्ण घटक म्हणजे शिक्षक. समाज परिवर्तनात शिक्षकाला महत्त्वाची भूमिका बजावावी लागते. त्यामुळे शिक्षकाचे कार्य हे आव्हानात्मक कार्य आहे असे म्हटले जाते. म्हणून शिक्षकामध्ये आवश्यक कौशल्ये विकसित करून ज्ञान, दृष्टिकोन, अभिरुची, मूल्ये आणि क्षमता यांचे आवश्यक तेथे उन्नयन करून शिक्षकाला प्रभावीपणे आपले काम करता यावे यासाठी शिक्षक शिक्षण कार्य करते. शिक्षक शिक्षणाच्या संदर्भात प्राचीन काळाचे दृष्टीक्षेप टाकल्यास असे लक्षात येते की प्राचीन गुरुकुले केवळ ज्ञानाचा प्रचंड ताण होता. असे नाही तर आपल्या कण्याचा संपूर्ण विकास करण्यासाठी आवश्यक असणारी गुण, कौशल्ये, क्षमता व मूल्येही त्यांच्या ठिकाणी होती. इंग्रज राजवटीत मात्र ब्रिटीश राज्यकर्त्यांनी त्यांना त्यांचा हेतू साध्य करण्यासाठी आणि भारतावर आपली सत्ता कायम टिकवून ठेवण्यासाठी कारकून निर्माण करावयाचे होते. यासाठी त्यांनी इंग्रजी शिक्षण देण्यास सुरुवात केली. या काळात शिक्षणासंबंधी निर्णय घेण्याचा, धोरण ठरविण्याचा अधिकार सर्वस्वी इंग्रज सरकारला असल्यामुळे ते ज्ञानी समाज निर्माण करण्यासाठी नव्हे तर त्यांना लागणारे कौशल्यपूर्ण कामगार निर्मितीसाठी शिक्षणात बदल घडवून आणत असत. विविध आयोग व समित्या त्यांनी केलेल्या रिपोर्टांमुळे शिक्षक शिक्षणाची संकल्पना बदलली. शिक्षकांना शिक्षण देवून त्यांचा दृष्टिकोन, मूल्ये, क्षमता, अभिरुची यांचा विकास करणे हे शिक्षक शिक्षणाचे उद्दिष्ट असून व्यक्तीमधील उपजत गुणांचा विकास करण्यावर इथे भर दिला जातो. शिक्षक शिक्षणात आयुष्य व पध्दती यांची सांगड घालून एकात्मिक ज्ञान देण्यावर भर असतो. स्वातंत्र्यानंतर शिक्षक शिक्षणाने उंच भरारी घेतल्याचे जाणवते. 1948 मध्ये केंद्रीय शिक्षण संस्था दिल्लीमध्ये आणि केंद्रीय अध्यापन शास्त्रीय संस्था अलाहाबाद येथे स्थापन करण्यात आली.

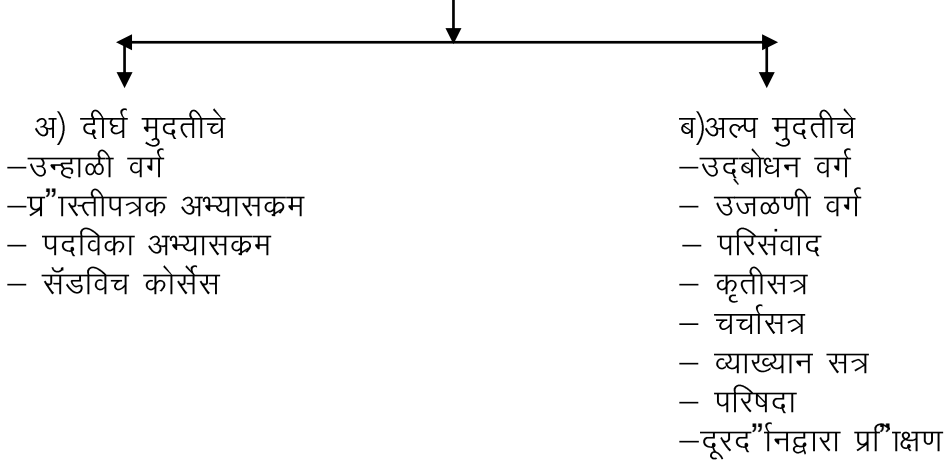
सेवांतर्गत शिक्षक शिक्षण –

एखादा शिक्षक सेवेमध्ये आला की, वेळोवेळी त्याला आपल्या विषयातील ज्ञान, पध्दती, तंत्रे, कौशल्ये, साधने यामध्ये झालेले बदल व प्रगती यांचा परिचय करून घ्यावा लागतो यास सेवांतर्गत शिक्षक शिक्षण म्हणतात.

सेवांतर्गत शिक्षक शिक्षणाची उद्दिष्टे –

- शिक्षकी सेवेत असलेल्या शिक्षकांच्या अर्हतेमध्ये विकास करणे.
- सेवेत असलेल्या शिक्षकांची व्यावसायिक अर्हता वाढविणे.
- स्वयंअध्ययन, स्वविचार व सर्जनशीलतेला प्रोत्साहन देणे.
- समाजामध्ये भविष्यकाळात येवू घातलेल्या भूमिका वाढविण्यास सक्षम करणे.
- अभ्यासक्रमातील आयुष्य, पध्दती व मूल्यमापन तंत्रे यांच्या बदलानुरूप आवश्यक ती माहिती व कौशल्ये पुरवणे.
- आधुनिक विचारप्रवाहाची जाणीव करून देणे.
- अध्यापन विषयामध्ये झालेल्या प्रगतीची जाणीव करून देणे.
- अध्यापन क्षेत्रात होत असलेल्या संशोधनाची व तंत्राची ओळख करून देणे.
- नवनवीन माध्यमांचा, साधनांचा अध्यापनात परिणामकारकपणे वापर कसा व कोठे करावा याची जाणीव करून देणे.
- सेवापूर्व शिक्षक शिक्षणातील त्रुटी दूर करणे.
- व्यावसायिक नितीमत्तेचा विकास करणे.

सेवांतर्गत शिक्षणाचे प्रकार पुढील प्रमाणे
सेवांतर्गत शिक्षण

सेवांतर्गत प्रशिक्षणाद्वारा शिक्षकाला बालमानसशास्त्र, समाजशास्त्र, तत्वज्ञान इ.माहिती शिक्षकाला होते. तस अध्यापन विषयक व नवीन तंत्रे व ज्ञान आत्मसात होते. शिक्षणप्रक्रिया गुणवत्तापूर्ण, चैतन्यपूर्ण, परिणामकारक करण्यासाठी शिक्षकांमध्ये सतत अध्ययनार्थीची वृत्ती निर्माण होते. विद्यार्थ्याला समाजाभिमुख नागरिक बनविण्यासाठी आपले ज्ञान अद्यावत ठेवणे आवश्यक आहे.

सेवांतर्गत प्रशिक्षणासाठी वापरता येणा-या कार्यनीती –
प्रत्यक्ष प्रशिक्षण –

- एखादया संस्थेची जबाबदारी
- सहभागी शिक्षकांची संख्या 40-50
- व्याख्यान, चर्चा, प्रकल्प, गटचर्चा, ग्रंथालय इत्यादींचा वापर
- तज्ञ व्यक्ति व सहभागी शिक्षक यांची चांगली आंतरक्रिया

टप्प्यांनो युक्त प्रशिक्षण –

- 2-3 टप्प्यांत प्रशिक्षण पूर्ण केले जाते
- तज्ञ शिक्षक इतरांना प्रशिक्षण देतात.
- कमी वेळात काम पूर्ण होते.
- तोटा – तज्ञांच्या प्रशिक्षकाच्या टप्प्याकडून प्रत्यक्ष शिक्षकांच्या प्रशिक्षणाच्या टप्प्यापर्यंत माहितीच्या संभ्रमणाचे प्रमाण कमी होते.

माध्यमावर आधारित दूरस्थ प्रशिक्षण –

- उपग्रह, तंत्र व ज्ञान, संगणक, इत्यादी इलेक्ट्रॉनिक माध्यमांचा वापर केला जातो.
- कमी वेळेत व कमी खर्चात प्रशिक्षण पूर्ण केले जाते.

अ) दीर्घ मुदतीचे सेवांतर्गत प्रशिक्षण –

उन्हाळी वर्ग –

- उन्हाळ्याच्या सुटीत आयोजन केले जाते.
- एखादया विषयावर किंवा विषयातील एखादया शाखेतील अभ्यासावर अभ्यासक्रम तयार केला जातो.
- एन.सी.ई.आर.टी किंवा एस.सी.ई.आर.टी यांच्याकडून आयोजन केले जाते.
- प्रचलित अभ्यासक्रमातील घटकांचे सखोल ज्ञान दिले जाते.
- कालावधी 1 ते 5 महिने
- विषयातील तज्ञ व्यक्तींचे मार्गदर्शन दिले जाते.
- विषयातील अत्याधुनिक ज्ञान, संकल्पना, विचार प्रवाह यांची माहिती दिली जाते.

प्रस्तावपत्र अभ्यासक्रम –

- मुक्त विद्यापीठ आणि विविध संस्था मार्फत चालवले जातात.

- शिक्षकांना शिक्षणाच्या माध्यमातून असे अभ्यासक्रम पूर्ण केले जातात.
- कालावधी 3 ते 6 महिने.
- एम.एस.सी.आय.टी., सर्टिफिकेट कोर्स

पदविका अभ्यासक्रम –

- शिक्षकांना वरिष्ठ / सुधारित वेतनश्रेणीस पात्र होण्यासाठी आव"यक
- य"ांतराव चव्हाण मुक्त विद्यापीठाकडून राबविले जातात. उदा. मुख्याध्यापकांना पात्रतेसाठी डी.एस.एम.

अल्प मुदतीचे सेवांतर्गत प्र"िक्षण –

उद्बोधन वर्ग –अध्यापकांनी अध्यापन क्षेत्रात प्रवे"ा केल्यानंतर अध्यापन"ास्त्र, कला व पध्दती, तंत्रे, नवीन ज्ञान, कल्पना, सं"ोधन, बदल, विचारप्रवाह यांची ओळख व ज्ञान करून देण्याच्या हेतुने दिले जाणारे प्र"िक्षणाचे वर्ग म्हणजे उद्बोधन वर्ग होय. उदा. पर्यावरण "िक्षण तंत्रज्ञान "िक्षण, क्षमताधिष्ठित "िक्षक "िक्षण वि"िष्ट विषयांतर्गत होत असतात.

- 3 ते 30 दिवसांचा कालावधी
- विषयाच्या व्याप्तीवर उद्बोधन वर्गाचा कालावधी अवलंबून असतो.

उजळणी वर्ग –

आपल्या विषयाच्या सखोलतेची, नवीन दृष्टीकोनाची, नवीन पध्दती, तंत्रे यांची सांगड घालत आपल्या विषयात अधिक अभ्यासू बनण्याची दृष्टी देणारा कोर्स म्हणजे उजळणी वर्ग होय.

- प्रत्येक विषयाचे उजळणी वर्ग वेगवेगळे असतात.
- कालावधी 3 स्तरानुसार वेगवेगळे असतो.

परिसंवाद –

- नवीन संकल्पनेची ओळख करून देण्यासाठी विषय तज्ञांकडून मार्गदर्शन.
- विषय "िक्षक संघटनेच्या वार्षिक अधिवे"ानात आयोजन.
- नावीन्यपूर्ण विषय असतात.
- कालावधी 1 दिवसाचा किंवा 2 ते 3 दिवसांचे असतात.
उदा. लोकसंख्या "िक्षण-कारणे, फायदे, तोटे इ.

कृतीसत्र –

- ही संज्ञा अभियांत्रिकी शाखे"ी संबंधित.
- प्रत्यक्ष कार्यावर, प्रत्यक्ष निर्मितीवर भर दिला जातो.
- कृतीसत्राचे आयोजन करताना पूर्व तयारीला प्राधान्य.
- गटचर्चा पध्दतीचा अवलंब 10 ते 12 जणांचा गट.
- सहभागी होणा-यांची आवड व समस्या एकच असते.
- कालावधी 1 ते 3 दिवस.
- हेतू – स्वतःच्या कलागुणांचा विकास, समस्यांची उकल, सखोल अभ्यास, सं"ोधन, सराव व चर्चा यातून कौ"ल्य व ज्ञानाचा विकास.
उदा. प्रकल्प आधारित अध्यापन पध्दती, सं"ोधन आराखडा तयार करणे.

चर्चासत्र –

नवीन विचारप्रवाह, नवीन संकल्पना, "िक्षण क्षेत्रातील नवनवीन बदल यासंदर्भात "िक्षकांनी एकत्र येवून चर्चा करणे अपेक्षित.

परिशदा –

संघटना व संस्था यांच्यामार्फत परिषदा भरवल्या जातात. वेगवेगळ्या विषयाची चर्चासत्रे भरवली जातात.

व्याख्यानसत्र –

‘‘शिक्षण’’शास्त्र महाविद्यालये, विस्तारसेवा केंद्रे, विषयशिक्षक संघटना यांच्यामार्फत व्याख्यानमालेचे आयोजन.

दूरदरिनेद्वारा शिक्षण – एकाचवेळी अनेक शिक्षकांना शिक्षण देणे शक्य.

आजच्या सेवांतर्गत शिक्षक शिक्षणात प्रात्यक्षिक, प्रकल्प, सर्वेक्षण,स्वयंशोधन, समस्यापूर्ती, संगणकीय पध्दतींचा वापर करून सृजनात्मक, सक्रीय, रंजक करणे शक्य आहे. मूल्यमापन प्रक्रिया सुधारणा करून सेवांतर्गत शिक्षक शिक्षणाचं वैशिवकरण शक्य आहे. शिक्षकाचे एकविषयी तज्ञ स्वरूप जाऊन ते आंतरशाखीय शिक्षक असं होणं गरजेच आहे. जागतिकीकरणामुळे अध्ययन अध्यापनाचे महत्त्व लक्षात यायला लागले. त्याचबरोबर शिक्षक, शोधक आणि जनसंपर्क माध्यमांकडून अपेक्षाही वाढल्या असे लक्षात येते. यामुळे पुढील काळाचा विचार करता शिक्षक शिक्षणात आवयक ते बदल करणे गरजेचे आहे.

आजच्या शिक्षक शिक्षण प्रक्रियेतील उदासिनता दूर करण्यासाठी सेवांतर्गत प्रशिक्षणात गुणात्मक वृध्दी करण्यासाठी शिक्षणशास्त्र महाविद्यालयांची भूमिका महत्त्वाची ठरेल. यातील किमान 50 टक्के शिक्षणशास्त्र महाविद्यालये माध्यमिक व उच्च माध्यमिक स्तरावरील शिक्षकांसाठी नवप्रवाह, नवतंत्र, पध्दती, संप्रेषण यासंबंधाने प्रशिक्षण देवू शकतील यासाठी शासकीय पातळीवर असा निर्णय व्हावा की 50 टक्के महाविद्यालयांचे टिचर ट्रेनिंग सेंटर म्हणून रूपांतरित करून माध्यमिक व उच्च माध्यमिक स्तरावर शिक्षणाची गुणवत्ता वृध्दीसाठी त्याचा उपयोग व्हावा. जागतिकीकरणामुळे शिक्षणात आमूलाग्र बदल घडून आले. त्यांमुळे शिक्षकाची निर्मिती व सेवांतर्गत शिक्षण प्रशिक्षणातही आमूलाग्र बदल घडून येणे अपरिहार्य आहे. एन.सी.ई.आर.टी. ने सांगितलेल्या पुढील पाच प्रकारच्या व्यावसायिक निष्ठा जपण्यासाठी हा निर्णय योग्य ठरेल असे वाटते. अध्ययनार्थ्यांबाबत निष्ठा, समाजाप्रति निष्ठा, व्यावसायिक निष्ठा, उत्कृष्ट कार्य करण्यासाठी वचनबध्दता आणि मूल्यनिष्ठा या पाच व्यवसायनिष्ठा होय. आणि या निष्ठा जपण्यासाठी सातत्यपूर्ण प्रशिक्षण घडले पाहिजे. भविष्यात या बदलाने शैक्षणिक समस्यांचे निराकरण होण्यास मदत होवून आशादायक चित्र निर्माण होईल असे वाटते.

संदर्भसूची :

दुनाखे अरविंद (2002) शालेय व्यवस्थापन, प्रकाशन संघटन व नियोजन, पुणे : नित्यनूतन प्रकाशन
भालेराव सुभाष (2009), शालेय व्यवस्थापन : तत्त्वे व प्रात्यक्षिके नासिक : गणेशपूजा प्रकाशन
पंडीत, पाटील बी.बी., मोटे लता (2009) शिक्षक शिक्षण, नागपूर: पिंपळपुरे अॅण्ड कंपनी पब्लिशर्स.
दुनाखे अरविंद (2009) शिक्षक प्रशिक्षण, पुणे : नित्यनूतन प्रकाशन
पानसे रमेश (2014) शिक्षणवेध, पुणे: ग्राममंगल
मोलकर रघुनाथ, देवापांडे सागर (2015) जडणघडण, पुणे : सहयाद्री प्रकाशन